

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 124. Actum de Carolo Borromæo & Ignatio Loyola, Albo Beatorum
adscribendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. Abbatialis dictæ Ecclesiæ. Die decima nona Aprilis Sancta Congregatio

A. C. 1604. censuit, eum, qui in concursu ad Parochiam a duobus Examinatoribus approbatus & ab aliis duobus reprobatus fuerit, si Episcopus votis approbationis accesserit juxta Concil. Trid. Sess. 24. de Ref. approbatum intelligi, ac propterea posse etiam ad Parochialem vacantem regendam Episcopi electioni alteri præferri, si eum altero magis idoneum judicaverit. Postea die octavo Maji statutum est, quod Vicarius capitularis amoveri possit, si absque causa inhibeat Suffraganeo vel ejus Vicario exercitium sui Officii, die quoque vigesima nona Novembris Sacra Congregatio Concilii declaravit, quod Capitulum & Canonici, licet exempti sint a Episcopali jurisdictione, compelli non possunt ab Episcopo ad solvendum eorum ratam pro Seminario.

Prax. Canon. de Nicoll. tom. 2. tit. O.

§. CXXIV.

Actum de Carolo Borromæo & Ignatio Loyola Albo Beatorum adscribendis.

Juffan. in vita S. Carol. Borr. t. 7. Thuan. hist. l. 131.

Tam luculenta eximie virtutis, quibus Sanctus Carolus Borromæus in vita sua eminebat, specimina, totque post gloriosum ejus obitum prodigia, velut cotidie

totidem sanctitatis oracula edebantur, ut ipsum publicus universi Orbis sensus Sancti Titulo decorarit, atque Ecclesie Dei cæleste candelabrum nominare haud dubitaret: Eapropter ipsemet summus Pontifex Clemens VIII. anno Christi millesimo sexcentesimo primo per Cardinalem Baronium datis literis Mediolanensi Præsuli præceperat, ut hic Anniversarias exequias, quas Sanctus hic Vir in majori Hospitali pro anima sua vivens fundaverat, in Solemne Sacrum die quarta Novembris commutaret: currente autem hoc anno, cum ibidem puer quidam prodigiose e naufragio ereptus fuisset, ac alius oculorum usum, quo ex Matris utero destitutus erat, meritis hujus Divi recepisset, comprobata utriusque prodigii veritate, atque rogantibus præcipue Italis ac Insubribus, necnon toto Cardinalium Collegio Clemens VIII. Mediolanensi Oratori hunc in finem ablegato testabatur, quod ipsamet mira hujus Præsulis sanctitas publicos Divorum honores exigere videatur: hanc ob causam die vigesima quarta Aprilis Sanctæ rituum Congregationi præcepit, ut in gesta S. Caroli ac prodigia juratis testimoniis inquirei curaret: ipse vero Pontifex libello supplici, quem Mediolanenses

Sæc. XVII.
A. C. 1604.

*Abregé de
Phil. Eccles.
tom. 10.*

Sæc. XVII. ses hanc in rem porrexerant, propo
 A. C. 1604. chirographo hæc verba inscripserat:

Domino Cardinali Novocomiensi.

*In Congregatione Rituum hoc negotium
 pertractes velim ea diligentia & assiduitate
 ac circumspetione, quam non modo
 tanti momenti ac naturæ exposcit, sed
 super Vir in Ecclesia Dei adeo excellens
 ac eminens meretur: cum, prout pia
 credimus, nulla sit Regio in terris, quæ
 sanctitate tanti Præfulis repleta non sit. Es
 dem hoc anno de Ignatio Loyola Ro
 mæ in beatorum numerum solemniter
 referendo agebatur; cum autem
 dem tempore Caroli Borromæi causam
 impensius agitaretur, ac nondum
 variis Provinciis ea, quæ ad testandam
 Ignatii sanctitatem pertinerent, collecta
 fuissent, Sacra rituum Congregatio
 causam ad plenus examen differenda
 censuit: graves insuper difficultates
 ex Consultoribus nonnulli opposuerunt
 bant, quos inter haud contemnendus
 erat, Franciscus Pegna Doctor Hippo
 nus tam eruditione, quam humilitate
 clarissimus, qui tum Auditor Rotæ Ignat
 tii apotheosi vehementius repugnabat
 quam ob causam haud levem in se Soci
 etatis invidiam concitabat, quæ magis
 gis adhuc augebatur, dum progressu
 temporis pariter in prima Congregatio
 tione, quæ de Bellarmino Beatorum
 salu*

fastis adscribendo habebatur, acrius Sæc. XVII.
 contra hanc caussam declamabat, quam A. C. 1604.
 vis ceteri omnes Consultores non mi-
 nus ac ipse excepto uno solo obstitissent.

§. CXXV.

*Initia Ordinis militaris Equitum B. V.
 Mariæ de Monte Carmelo in
 Gallis erecti.*

Quantumvis Henricus IV. Galliarum Chevalier.
 Rex ab Hugonottis in Religionis du P. Ho-
 Catholicæ odium graviter infestaretur, noré Carme
 immoto tamen tuendæ & propagandæ dechauffé
 fidei ac Divinæ gloriæ studio semper Annal. Car-
 fervebat: id igitur novo juxta ac lucu- mel 1. 2.
 lento testaturus monumento, Equestrem Par. 26.
 Ordinem sub invocatione Beatissimæ Heliot hist.
 Virginis Mariæ de Monte Carmelo de des Ordres
 Regiis bonis hoc anno instituere decre- Giustin. hist.
 vit. Pium hoc consilium per Philiber- Chronol. de
 tum Marchionem de Neresstan, necnon orig. Ord.
 Carolum de Novavilla Halincurtii To- milit.
 parcham, qui tum Romæ apud Ponti- Bullar.
 ficem Regis Oratorem agebat, Cle- Magn.
 menti Octavo proposuit: Annuit lubenti Paul. V.
 animo summus Pontifex, remque Pa- Constit. 41.
 ter Petrus a Matre Dei Carmelita Di- Seran. hist.
 scalceatus, qui tum Pontifici a concio- Reg. Gall.
 nibus erat, complanatis difficultatibus sub Henrico
 tam feliciter promoverat, ut indies IV. p. 86.
 optatum exitum fortitura crederetur:
 verum